herpy

SCYNKI

Schmidt's Crocodile Skink

Tribolonotus schmidti

Tribolonotus schmidti to mały, płochliwy scynk z Guadalcanal na Wyspach Salomona, z dwoma rzędami płytkowatych łusek wzdłuż grzbietu. Żyje w ukryciu w wilgotnej ściółce na dnie lasu i rodzi żywe młode, po jednym naraz, w przeciwieństwie do dwóch lepiej znanych krewnych, które składają jaja.

Rodzina: Scincidae Dawna nazwa: *Pediporus schmidti*

NAJWAŻNIEJSZE FAKTY

ZWIERZĘ

Wielkość dorosłego osobnika	**9-10 cm** długość całkowita z ogonem
Długość życia	**8-10 lat**
Aktywność	**Za dnia i o zmierzchu**
Tryb życia	**Naziemny i kopiący nory**
Środowisko	**Las deszczowy i las górski**
Trudność	**Średnio zaawansowany**

HODOWLA

Min. terrarium	**60 × 45 × 45 cm** D × S × W dla 1 dorosłego osobnika
Temperatura w dzień	**24-27 °C**
Miejsce wygrzewania	**27-28 °C**
Temperatura w nocy	**22-24 °C**
Wilgotność	**70-90%**
Woda	**Miska z wodą**
UVB	**Zalecane** Strefa Fergusona 1
Pokarm	**Owady i dżdżownice i ślimaki**
Utrzymanie	**Pojedynczo lub w parach**

ROZMNAŻANIE

Rozmnażanie	**Żyworodny**
Wielkość miotu	**1 młodych**
Ciąża	**65-85 dni**

OCHRONA I FORMALNOŚCI

CITES	**Niewymieniony**
Załącznik unijny	**Niewymieniony**
IUCN	**Najmniejszej troski (LC)**

O gatunku

Tribolonotus schmidti to mały, krępy scynk o trójkątnej głowie i krótkich nogach. Środkiem grzbietu biegną dwa rzędy powiększonych, płytkowatych łusek, po ponad 20 łusek w każdym rzędzie od karku do ogona, które nadają mu opancerzony, smoczy wygląd. Rodzaj ma charakterystyczne pory na spodzie stóp. Ubarwienie i rysunek nie zostały szczegółowo opisane dla tego gatunku.

Ciało od pyska do kloaki mierzy do 4 cm, a okaz typowy ma niecałe 9 cm długości razem z ogonem. Dorosłe osobniki mają więc około 9-10 cm długości, a gatunek należy do najmniejszych w rodzaju.

Gatunek został opisany w 1930 roku przez Charlesa Burta i nazwany na cześć herpetologa Karla Pattersona Schmidta. Od lepiej znanych krewnych różni się tym, że rodzi żywe młode.

Występowanie i środowisko

Tribolonotus schmidti występuje wyłącznie na Guadalcanal, największej z Wysp Salomona. Miejscem typowym jest wyspa Marapa (dawniej Beagle Island) w zatoce Marau Sound we wschodniej części wyspy. Starsze doniesienie z Bougainville to prawdopodobnie pomyłka z innym gatunkiem z tego rodzaju.

Naturalny zasięg: Wyspy Salomona.

ŚRODOWISKO

Tribolonotus schmidti żyje w lasach Guadalcanal od poziomu morza do około 1 500 m. Przebywa w ukryciu w ściółce na dnie lasu, pod opadłymi liśćmi, gałęziami i innymi szczątkami roślinnymi, a nocą śpi. Klimat jest tropikalny i wilgotny przez cały rok, w górach chłodniejszy niż na wybrzeżu. Temperatury i kryjówki nie zostały dokładniej opisane dla tego gatunku.

Hodowla

TERRARIUM

Wiedza o hodowli *Tribolonotus schmidti* jest bardzo skąpa. Gatunek żyje w ciepłym, wilgotnym lesie na Guadalcanal i można przypuszczać, że ma takie same wymagania jak blisko spokrewnione *Tribolonotus gracilis* i *Tribolonotus novaeguineae*. Wartości podane w tym poradniku zostały zapożyczone od nich.

Pojedynczy dorosły osobnik potrzebuje terrarium o wymiarach co najmniej 60 × 45 × 45 cm, a większe jest lepsze. Zastosuj głębokie, wilgotne podłoże z ziemi próchnicznej i włókna kokosowego, warstwą 5-10 cm, przykryte grubą warstwą opadłych liści. Urządź wiele kryjówek, takich jak łupiny kokosa, rurki korkowe i wygięte kawałki kory korkowej, aby zwierzę mogło samo wybierać. Terrarium otwierane od przodu zapewnia więcej spokoju niż otwierane od góry. Wentylacja musi być dobra, żeby powietrze nie stało i nie pojawiała się pleśń. Usuwaj odchody codziennie i wymieniaj całe podłoże co 3-4 miesiące.

TEMPERATURA

Utrzymuj w terrarium *Tribolonotus schmidti* 24-27 °C w dzień, z ciepłą kryjówką o temperaturze 27-28 °C, a nocą pozwól temperaturze spaść do 22-24 °C. Gatunek żyje w cieniu i raczej się nie wygrzewa, więc ciepło powinno pochodzić z kryjówki pod słabą żarówką grzewczą 50-60 W w ceramicznej oprawce na jednym końcu. Jeśli kryjówka robi się za ciepła, wymień żarówkę na słabszą. Mierz temperaturę w kryjówce cyfrowym czujnikiem albo steruj nią termostatem. Jeśli w pokoju jest nocą chłodniej niż 22 °C, można użyć ceramicznego promiennika podłączonego do termostatu.

WILGOTNOŚĆ I WODA

Dla *Tribolonotus schmidti* wilgotność powietrza powinna wynosić 70-90 %, a podłoże musi być zawsze wilgotne. Zraszaj terrarium rano i wieczorem albo użyj automatycznego systemu zraszającego i zadbaj o dobrą wentylację, żeby terrarium trochę przesychało między zraszaniami. Rodzaj źle znosi przesuszenie. Postaw miskę z czystą wodą, częściowo zakopaną w podłożu, do picia i kąpieli, i wymieniaj wodę codziennie.

Czytaj więcej: Wilgotność, zraszanie i wentylacja

OŚWIETLENIE I UVB

Tribolonotus schmidti śpi nocą i prawdopodobnie jest aktywny w dzień i o zmierzchu w zacienionej ściółce. Zapotrzebowanie na UVB nie zostało udokumentowane dla tego gatunku, ale na podstawie krewnych zaleca się słabe oświetlenie UVB (strefa Fergusona 1). Użyj świetlówki T5 dla gatunków leśnych żyjących w cieniu, obejmującej połowę długości terrarium. Indeks UV powinien wynosić 1-2 w najwyższym miejscu. Musi być dużo cienia i kryjówek. Włączaj światło na 12 godzin na dobę, aby dzień i noc były wyraźnie rozdzielone, i wymieniaj świetlówkę co 12 miesięcy.

Czytaj więcej: Światło i UVB

ŻYWIENIE

Tribolonotus schmidti jest owadożerny. Podstawą diety mogą być świerszcze, karaczany, mączniki, małe larwy i dżdżownice. Ślimaki i robaki można podawać dla urozmaicenia. Młode osobniki karm codziennie, dorosłe co drugi dzień. Pokarm może mieć najwyżej połowę wielkości głowy zwierzęcia. Posypuj owady wapniem przy każdym karmieniu, a witaminą D3 i multiwitaminą przy co drugim. Zawsze musi stać miska ze świeżą wodą.

Czytaj więcej: Zwierzęta karmowe: utrzymanie i hodowla Czytaj więcej: Wapń, witaminy i suplementy

ZACHOWANIE I OBCHODZENIE SIĘ ZE ZWIERZĘCIEM

Tribolonotus schmidti to płochliwy scynk żyjący w ukryciu, zwierzę do obserwowania, a nie do brania na ręce. Rodzaj potrafi wydawać dźwięki, ale nie zostało to udokumentowane dla tego gatunku. Nowemu zwierzęciu daj co najmniej dwa tygodnie spokoju. Osobniki tej samej płci mogą być wobec siebie agresywne, dlatego gatunek trzyma się pojedynczo lub w parze w przestronnym terrarium z wieloma kryjówkami.

Rozmnażanie

DOJRZAŁOŚĆ PŁCIOWA I OKREŚLANIE PŁCI

Dojrzałość płciowa i różnice płciowe nie zostały udokumentowane dla *Tribolonotus schmidti*. W obrębie rodzaju samce mają powiększone łuski i pory na spodzie tylnych stóp, widoczne przez lupę.

GODY I KOPULACJA

Rozmnażanie *Tribolonotus schmidti* w terrarium nie zostało udokumentowane. Krewne gatunki rozmnażają się, gdy para zostanie połączona w przestronnym, wilgotnym terrarium z wieloma kryjówkami. Para często dzieli kryjówkę.

SKŁADANIE JAJ I ZNIESIENIA

Tribolonotus schmidti rodzi żywe młode, w przeciwieństwie do lepiej znanych krewnych, które składają jaja. Jaja rozwijają się w ciele samicy, a młode rodzi się po jednym naraz. Nie wiadomo, ile miotów samica wydaje w ciągu roku. Ciężarnej samicy zapewnij wiele kryjówek i stabilną wilgotność.

INKUBACJA

Nie ma jaj do inkubacji, ponieważ młode rodzi się żywe. Długość ciąży nie została udokumentowana dla *Tribolonotus schmidti*. Podane w ramce 65-85 dni odpowiada czasowi rozwoju jaj u *Tribolonotus gracilis* i jest jedynie zgrubnym szacunkiem.

Czytaj więcej: Inkubacja jaj

ODCHÓW MŁODYCH

Odchów nie został udokumentowany dla tego gatunku. Przyjmuje się, że młode przypominają dorosłe i można je karmić tak jak u krewnych gatunków: codziennie małymi świerszczami i innymi drobnymi owadami posypanymi wapniem i witaminą D3, w niskim pojemniku z wilgotnym ręcznikiem papierowym lub mchem, łupiną kokosa jako kryjówką i płytką miską z wodą.

Zdrowie i częste błędy

O chorobach tego gatunku nie wiadomo prawie nic, a wiedza o całym rodzaju jest ograniczona. Typowe problemy i zapobieganie:

- Pasożyty u świeżo zakupionych, odłowionych z natury zwierząt. Trzymaj nowe zwierzęta pojedynczo na kwarantannie i oddaj próbkę kału do zbadania u weterynarza z doświadczeniem w leczeniu gadów.
- Infekcje bakteryjne u zestresowanych zwierząt po transporcie i wychłodzeniu.
- Odwodnienie. Matowe oczy i wiotkie ciało świadczą o zbyt niskiej wilgotności.
- Choroba metaboliczna kości przy niedoborze wapnia i witaminy D3.
- Utrata ogona w wyniku przestraszenia lub brania na ręce.

Zdrowe zwierzę jest czujne, ma jasne, błyszczące oczy i nie ma ran. Udaj się do weterynarza, jeśli zwierzę traci na wadze, nie je lub jest apatyczne.

Czytaj więcej: Kwarantanna i higiena Czytaj więcej: Zakup zwierząt: odchów, odłów i transport

Zawsze pytaj kogoś, kto się zna

Ten poradnik to dobry punkt wyjścia, ale nie zastąpi doświadczenia. Zwierzęta są różne, a wielu najważniejszych rzeczy można się nauczyć tylko od ludzi, którzy od lat hodują dany gatunek. Porozmawiaj z hodowcą, doświadczonym terrarystą lub weterynarzem, który zna gady i płazy, zanim kupisz zwierzę - i ponownie, gdy coś wygląda niepokojąco.